

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
4939-10

meddelad i Stockholm den 24 mars 2011

KLAGANDE

1. AA
2. BB

Ombud för båda: Advokat Kjell Bastling
Advokatfirman Bastling & Partners HB
Box 3518
103 69 Stockholm

MOTPART

CC

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Stockholms dom den 30 juni 2010 i mål nr 5517-09, se bilaga

SAKEN

Disciplinpåföljd

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen avslår yrkandet om muntlig förhandling.

Högsta förvaltningsdomstolen undanröjer kammarrättens dom och fastställer länsrättens domslut.

Dok.Id 103816

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

YRKANDEN M.M.

AA och BB yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen ska upphäva kammarrättens dom. De yrkar vidare att Högsta förvaltningsdomstolen ska hålla muntlig förhandling i målet samt anför bl.a. följande. De hade haft en fortlöpande kontakt med DD och bedömt hennes situation utifrån lång erfarenhet och kunnande. Kammarrätten skriver att de borde ha insett att DD hade behov av läkarkontakt för att inte säkerheten i vården av henne skulle äventyras. Med den erfarenhet de hade av ärenden liknande detta gjorde de bedömningen att det inte fanns några självmordstankar hos DD men att det fanns skäl för en föredragning för barnpsykiatriker för besked om läkaren också ansåg att den fortsatta behandlingen var adekvat. De föredrog DDs ärende vid en behandlingskonferens den 25 juli 2007 för EE, den barnpsykiatriker som fanns att tillgå på barn- och ungdomspsykiatriska öppenvårdsmottagningen, BUP. EE gav klartecken till att fortsätta den angivna behandlingsplanen. Han uppger själv att han inte minns mötet men såväl de som FF, då t.f. chef på BUP i Avesta, minns mötet och det finns minnesanteckningar från mötet sparade.

CC bestrider bifall överklagandet samt anför bl.a. följande. Det har inte kommit fram något som ändrar det faktum att det har begåtts fel, både vad gäller kuratorernas bristande handläggning när de inte sett till att DD fick träffa en läkare för bedömning och vad gäller kuratorernas bristande journalföring. Eftersom inget av dessa fel är ringa eller framstår som ursäktligt kan den av kammarrätten utdömda disciplinpåföljden i form av en erinran rimligen inte upphävas.

Högsta förvaltningsdomstolen har inhämtat yttrande från Socialstyrelsen som medger bifall till överklagandet. Av yttrandet framgår bl.a. följande. Den aktuella händelsen hade anmälts till Socialstyrelsen enligt bestämmelsen i 6 kap. 4 § första stycket lagen (1998:531) om yrkesverksamhet på hälso- och sjukvårdens område, LYHS, (Lex Maria). Under utredningen av ärendet inspekterade Socialstyrelsen verksamheten. Vid inspektionen uppgav kuratorerna att de diskuterat ärendet med

mottagningens specialistläkare i barn och ungdomspsykiatri. Läkaren hade bekräftat fortsatt behandling. Detta hade inte dokumenterats i patientens journal. Socialstyrelsen ansåg dock att kuratorernas uppgifter var trovärdiga och gjorde bedömningen att det inte fanns skäl för disciplinpåföljd.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Rättslig reglering

Den 1 januari 2011 trädde patientsäkerhetslagen (2010:659) ikraft och LYHS upphörde att gälla. Genom patientsäkerhetslagen har disciplinåtgärderna varning och erinran ersatts av en utökad klagomålshantering hos Socialstyrelsen. Enligt övergångsbestämmelserna till patientsäkerhetslagen ska LYHS dock fortfarande tillämpas bl.a. vid prövning av fråga om disciplinpåföljd i domstol efter överklagande.

Enligt 2 kap. 1 § LYHS ska den som tillhör hälso- och sjukvårdspersonalen utföra sitt arbete i överensstämmelse med vetenskap och beprövad erfarenhet. En patient ska ges sakkunnig och omsorgsfull hälso- och sjukvård som uppfyller dessa krav. Vården ska så långt möjligt utformas och genomföras i samråd med patienten. Patienten ska visas omtanke och respekt.

Enligt 5 kap. 3 § LYHS får disciplinpåföljd åläggas den som tillhör hälso- och sjukvårdspersonalen om denne uppsåtligt eller av oaktsamhet inte fullgör en sådan skyldighet som framgår av bl.a. 2 kap. 1 § eller någon annan föreskrift som är av direkt betydelse för säkerheten i vården. Om felet är ringa eller det framstår som ursäktligt får disciplinpåföljd underlåtas.

Fram till den 1 juli 2008 följde av 3 § patientjournalagen (1985:562) jämförd med 9 § samma lag att den som är verksam som kurator i den allmänna hälso- och sjukvården är skyldig att föra patientjournal och att den ska innehålla de uppgifter som behövs för en god och säker vård av patienten. Bl.a. ska en patientjournal

Mål nr
4939-10

alltid innehålla väsentliga uppgifter om vidtagna och planerade åtgärder.
Motsvarande bestämmelser finns numera i 3 kap. patientdatalagen (2008:355).

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

Högsta förvaltningsdomstolen finner inte skäl att hålla muntlig förhandling i målet och avslår därför yrkandet om detta.

Frågan i målet är om det finns tillräckliga skäl för att ålägga AA och BB disciplinpåföljd i form av erinran.

Av utredningen i målet framgår bl.a. följande. DD behandlades under två vårdperioder på BUP i Avesta. Den senare perioden påbörjades i oktober 2006. Efter inledande samtal utarbetades en behandlingsplan i samarbete med barn- och ungdomsmedicin enligt vilken DD skulle erhålla somatisk kontroll, uppföljning och rådgivning. Behandlingen på BUP bestod av individuella samtal samt föräldra- och familjesamtal. Under våren 2007 skedde en positiv utveckling men i juli månad fann AA att det fanns anledning att göra en depressions- och suicidbedömning. Utfallet indikerade mild depression. Samtalen med DD skedde därefter tätare. AA och BB hade diskuterat ärendet med mottagningens specialistläkare i barn- och ungdomspsykiatri och denne hade bekräftat fortsatt behandling. Detta dokumenterades emellertid inte i DDs journal.

AA och BB har alltså följt den behandlingsplan som gjordes för DD i början på vårdperioden och de har under behandlingen konsulterat ansvarig barnpsykiatriker. Barnpsykiatrikern fann då inte anledning att själv träffa DD. Det ställningstagandet kan inte AA eller BB lastas för. Det finns därmed inte på denna grund skäl att påföra någon av dem disciplinpåföljd.

Det är ostridigt i målet att den läkarkonsultation som skett under vårdtiden inte har antecknats i DDs patientjournal, vilket borde ha gjorts av AA eller BB. Felet är emellertid att bedöma som ringa. Det saknas därmed grund för att påföra AA och BB disciplinpåföljd. Kammarrättens dom ska därför upphävas.

Susanne Billum

Marianne Eliason

Peter Kindlund

Henrik Jermsten

Erik Nymansson

Hanna Werth

Föredragande justitiesekreterare

Avd. II

Föredraget 2011-03-09